

کتابخانه مجلس شورای ملی			
کتاب	مرصع ۱۲ قطعه		شماره ثبت کتاب
مؤلف	۸۶۷۲		۷۶۴۶۴
موضوع	شماره قفسه ۷۸۶۱		۵۹۱۵

بازار قدس
۱۳۸۳

۱۴۰۲۸

تکلیف فرستاده شد
۸۶۷۲

فاتحه بخواند تا سوره تمام از وی توبه است
و ماموم خبر فاتحه بخواند که در نماز پیش و دیگر
و در نمازی که در افتاده باشند و از امام
و امام پیش رکوع و سجود پیش گوید و در تشهد
اول چون اللهم صل علی محمد و علی آل محمد خبر
و برین بفرماید و در وقت سلام نیت سلام
بر قوم و قوم سلام خویش نیت جواب کند و
سلام و او سپس بک بخیزد و روی بکشد
و دعا کند و اگر جماعت زمان نشنود روی بکشد

خداوند تعالی غالی مباش که در خبر است
که هر طهارت که با ذکر بود کما را از همه لذت
و چون بی کر بود پیش از آن بزد که آب بوی
اول چنان بی سدا از احلام یا اگر بحت
اول دست بشوئی سر جا که آلوده باشد از آن
کن نگاه و وضو کن چنانکه گفت آمد و پاشتن
تا آخر کن تا غسل فارغ شوی تا آب صاف نشود
چون وضو کردی بار آب بر جانب راست
و سه بار بر جانب چپ و سه بار بر میان

قربان کرده باشد و در دوم ساعت چنان
باشد که کافیه است بان که ده باشد و در سیم
کوفته می در چهارم مایهانی و در پنجم بنصیب
امام بر بنبر شد صحایف در نور و در هفتم
و فرشتگان بهماع خطبه مشغول شوند و در هجرت
که نزدیک خلق در مکر است تن تجو سجانه و تعالی
بوقت دید بر اندازد چاه خاستن بوج درو
اوینه و چون جامع شد صفت اول طلب
و اگر مردمان آید باشند پائی که مردمان

بکار درن فرمانها و رفتن او تقوی الا بدانکه
پنجم بر اقبه و کاسبانی دل و اندامها مشغول
باشی و یکم پس و یکم خطه از خویش غافل نباشی
و بدانی که در هر خطه حق سبحانه و تعالی مطلع
بر ظاهر و باطن تو و آگاه است از اندیشه و خاطر تو
و دانایست به هر چه پیر و دبر زبان و چشم و دل
و جمله اندامهای تو که در جملة عالم میگذرد و خبردارم
نیکو دالاک حق تعالی از امری پسند و میداند چو
بر اینستی بپوسته با ادب باش در خست

و گفته است که مسجد نه برای امنیت و چون در
مسجد شدی منشی باش و در رکعت تحیت مسجد
و اگر سنت نکرده باشی بگو که ای کجای تحیت نیر
بایستد چون سلام دادی نیت اعتکاف
کن بر عاود ذکر مشغول باش و هیچ غافل و بیکار
مباش چون بایک نمازش نوی در حالت
و در هر حالت که باشی در نماز جواب مؤذن
مشغول باش و هائیکوی چون تجی علی الصلوة
مکبوی لا حول لا قوه الا بالله العلی لعظیم

که جایگاه خویش در بهشت نه پند یا کسی دیگر آرد
نه پند و این را با اگر شب آدینه بخواند ثواب
بسیار دارد و چون انقل سوال بسیار
و شب آدینه در روز آدینه صلاه بسیار
بر رسول صلی الله علیه و آله و سلم فضلی نزدیک
و چون خطیب بر منبر ایستد یک گفت و نماز
کرد و الا تحیت لیکن جواب مؤذن باز دهد و سماع
خطبه مشغول شود و پندهای خطیب پس نیرد و الله
بیچ سخن گوید که در خبر است که هر که کسی اکوید

خالی کن نگاه کن که در خدمت کمی ایستی
و با که مناجات کنی خواهی کرد و شرم دار که
بادل غفلت خد او ندیستی با سینه پر و سینه
و شهوات دنیا فراموش می شوی بدانکه وی
بر درون تو تسلط است و نظرویی بدلت
و نمازت که بنده زاری خست و فرونی و
و چارگی تو بندید و باید که در پیش خدایستی که را
می نپی اگر او را نمی پستی می نپی اگر دل حاض
نیشود بدانکه چشم دل تو ناپاست از دریافت عظمه

و آئین نیر با و از بگوی در نماز با مدد سوره بانی که در
آخر قرآن از ترست بر خوان در نماز شام انکه
کو تا ترست و در نماز پیش و دیگر خشن انکه
میان است چون السماوات البروج و نما
آن در نماز با مدد و در غفلت با ایها الکافرون
و سوره ملاح و آخر سوره که بر کوع پیوست
لیکن چند این خاموش باشد که سبحان الله تعالی
پس که بر کوع آغاز کن تا بر پای می شوی
و سر پیش از چشم بر جایگاه خود دار و

راضی و اعوذ بک من و یا ایها النور من
سور الدار النکاه بهر دو بیت آب بر
و جلد روی شوی از سر کوشش ناگوشه پانی
خطی را کشش و سر قدر موی که سوی او می
باشد از آن خط آب را باصل آن می بانی
و همچنین آب جمل چهار موی بسیار
ابرو و موی لب و مژگان و موی که میانی
روی کوشش باشد و چون محاسن بزرگ
نشده باشد چنانکه پوست بتوان دید آن

انگشتان خلال کن با بخت کین دست
چپ که خضر گویند و ابتدا با بخت کین
پای است کن و ختم کین پای چپ کن و بگو
اللهم ثبت قدمی علی الصراط یوم تزل
الاقلام فی النار و بوقت پای چپ شستنی
اللهم انی اعوذ بک ان تزل قدمی علی الصراط
یوم تزل اقدم المناقضین فارغ شوی
بقصد کن و بگو یا شهدا لا اله الا الله و
لا شریک له و شهدان محمد عبده و رسوله

از روزه روز آدینه تنها چون صبح روز دوشنبه
 برای غسل کن که غسل درین روز سنتی مهم است
 پس حایه سفید و پوشش که خداوند تعالی حایه
 دوست تر دارد و بوی خوش کار بردار و بلبه
 تن پاک کن بد آنکه موی لب وزیر دست و
 ناف را تمهید کنی تا خنجر پسینی و موک کنی
 پس کلاه مسجد جامع شوی در راه آهسته
 بجزمت روی که در خبرست که هر که در ست
 اول مسجد جامع شود و پنجهان باشد که اشرفی

بود که میان کلونج واجب جمع کنی و استنجا
 جز بدست چپ کن که بوی اللهم طهر بلی
 من البقا و حسن نسجی من الفواحش
 و چون از استنجا بآب فارغ شدی دست
 بر زمین مالد یوار و مال آگاه بشوی که هیچ
 بوی نماند چون شستن فارغ شدی بوی
 غفران کن یعنی در شستن منجوا هم و خوشتر
 بجز قند خش کن تا تمام آداب بجای آورد
آداب و چون از استنجا فارغ شدی

